

Izhaja vsaki četrtki ob 8. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdievem tekašiču nasproti mestnemu vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vstavah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: J. Vimpolšek v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Franc Zlobec,

župan in kmet v Ponikvah pri Avberu na Krasu

je naš kandidat za nedeljsko volitev. Njemu, pošteni možje volilci, oddajte svoje glasove! Vsi na volišče!

19. december — bodi naš dan!

Na pragu 19. decembra stojimo! Volilci, na noge! Volilna volja Vas kliče na volišče! Nijeden naj ne izostane! Noben izgovor ne opraviči nikogar od volitve! 19. december naj bode naš dan, dan zmage, dan veselja! Katoliška zavest naj ta dan prešine vso našo nepregledno množico volilcev, naše vrle može in mladeniče! Junaško naj vsakdo stopi na volišče in naj odda glasovnico z imenom našega kandidata!

Franc Zlobec,

župan in kmet v Ponikvah pri Avberu

je naš kandidat, kandidat močne Slovenske Ljudske Stranke, ki je dne 26. septembra in dne 5. oktobra stopila krepko na vrat liberalnim agrarcem ter jih potlačila! Enako naj bode v nedeljo dne 19. decembra! Preč z omahovanjem, preč z malodušnostjo, preč z gnjilim liberalizmom, preč s šušmarskim agrarizmom! Zastava prave svobode in pravega napredka naj bode vodnica našim množicam, ko bodo korakale na volišče! Krščanska ideja naj prešine volilce od Brkinov tja gori do sivega starine Triglava in od solnčne Vipave tja doli do furlanske ravani. Enega duha, enega srca, enega hrepenenja bodimo vsi, ki nas družijo skupna bratska vez ljubavi in edinstvi! V slogi je moč! Sloga jači, nesloga tlači! Zedinjena krepka armada volilcev Slovenske Ljudske Stranke naj bode dokaz naše politične zrelosti. Edinstvo in edinstvo naj vlada v naših vrstah. Poveljniki modri, vojščaki hrabri in zmaga mora biti na strani Slovenske Ljudske Stranke! Cela Slovenija koraka sklenjena v močnih verigah pod praporom Slovenskih Ljudskih Strank!

Nase množice postajajo politično zrele! To je vesela nada, ki mora razveseliti vsakega pravega Slovenca, rodoljuba, ki hoče sebi in svojemu ljubemu rodu dobro!

19. dan decembra je važen dan! Zavedajmo se te važnosti! Po maši na volišče! To tirja dolžnost vsakega zavednega volilca! Prav vsi do zadnjega na volišče, da bo naša zmaga še sijajnejša kot zadnjič! Ime kandidata in stranka, ki ga kandidira nam je porok, da naredimo dobro delo, ako oddamo svoje glasove njemu. Slovenska Ljudska Stranka pretehta vsakega kandidata, predno ga postavi na tako odlično mesto. Sam gnoj so imeli nasprotniki za pokojnega poslanca Jeriča, ko je bil postavljen kandidatom. Komaj pa ga je nesreča doletela in je izdihnil svojo blago dušo, so liberalni hinavci pisali, da je bil pokojni Jerič blag mož, značaj in plemenit rodoljub. — Tukaj imamo vzgled, kako naj sodimo naše nasprotnike! Nič jim verjeti! Svojo pot dalje, volilci! Bodite prepričani, da ne zgrešite! Zaupajte stranki, ki Vam priporoča kandidata! Volite ga tudi, ako ga ne poznate! Stranka je porok za dobro stvar!

Torej še enkrat: Dne 19. t. m. na volišče, in oddajmo svoje glasove našemu kandidatu

Francetu Zlobcu,
županu in kmetu v Ponikvah pri Avberu na Krasu.

„Duhovnik naj bo v cerkvi!“

Je li to res?!... Je li Zveličar naročil svojim apostolom in učencem, naj bodo le v cerkvi? Naj le v cerkvi učijo? Je li Kristus učil le v cerkvi? Je iskal ovčice le v tempeljni? Je ozdravljaj le v cerkvi? pomagal revežem in bolnikom

le v cerkvi? Ne! Iskal je ovčice in hitel je za njimi od mesta do mesta, od vasi do vasi, od hiše do hiše, od kraja do kraja dežele.

Iz ljubezni do ovčic šel je za njimi, zdaj na strme gore, zdaj na široko morje; zdaj v hiše bogatih, zdaj v hiše ubogih; zdaj v hiše bolnikov, zdaj na polje; zdaj na ceste, zdaj na steze. Zdaj stopil je k ribičem v čoln, zdaj pridružil se je delavcem na travniku; danes je hitel k bogatemu farizeju, jutre k dvem revnim sestram; danes šel je k bolnemu možu, jutre k bolni ženi; danes k mrtvi deklici, jutre k mrtvemu fantiču na poti. Učil je povsod, kjer je bila prilika, kjer so bili ljudje; zdaj v tempeljni, zdaj v puščavi.

Kjer je bila potreba, tam je bil. Kjer je bila bolezen, tje je hitel. Kjer je bil jok, tam bil je že On, da je tolažil. Ustajal je vsaki čas, vsako uro; in ko ga je neki mladenič budil in klical po noči, bil je takoj na nogah ter prašal mladeniča, kaj želi.

Enako nalogo ima tudi duhovnik. Nasprotniki, farizeji in hinavci so Kristusa grdo gledali in njim ni bilo všeč in po volji njegovo delo. On se pa za to ni zmenil, da si so ga vedno zalezovali in iskali, kje bi ga vlovili v besedi ali v dejanju. — Enako je tudi dandanes. Nasprotnikom ni všeč in ni po volji dejanje duhovnikovo. „Duhovnik naj bo v cerkvi!“, pravijo, „duhovnik naj uči v cerkvi!“, zunaj cerkve nima nič opraviti, zunaj cerkve nima dela, in naj se ne vtika v naše dela, v politiko!“...

Je to res?! Ne. Duhovnik mora med ljudstvo! Kjer so ovčice, tam mora biti pastir! Iti mora, kjer je potreba! učiti kjer je potreba ter sejati seme božje besede proti ljuliki sovražnika. Iti mora v hiše bogatih in ubogih, čez dan in po noči, o lepem ali slabem vremenu, naj grmi ali treska, med dobre in slabe ljudi; da, iti mora katoliški duhovnik tudi v nevarnost svojega življenja.

„Ven iz sakristije!“ klical je Leon XIII. slavni papež duhovnikom. Ko je bil sedajni sv. Oče Pij X. še patrijarh v Benetkah, sreča neko jutro duhovnika, ki hiti proti cerkvi. „Kam se vam mudi?“ ga praša patrijarh. „Je ura toliko in toliko, grem mašavat“. „Ne“ mu reče patrijarh, „ob sedmih je volitev, pojdite poprej volit, za mašo se ne mudi“. In duhovnik šel je volit.

Politični pregled.

Državni zbor.

V soboto je poslanska zbornica končala razpravo o prvem čitanju proračunskega provizorija.

V torek je imelo priti na vrsto prvo čitanje pooblastilnega zakona za

sklepanje trgovinskih pogodb, ki se pa ni vršilo, ker so Rusini vložili dva nujna predloga, o katerih je zbornica morala razpravljati. Prvi predlog poslanca Trilowskega je bil že v torek rešen in odklonjen.

Včeraj je poslanska zbornica odklonila Petruszewicz-ev nujni predlog glede odprave takozvanega Prigel-patenta. Potem je prišel na vrsto obstrukcijski nujni predlog češkega agrarca Kotlař-a glede ustanovitve češke višje živinozdravniške šole v Pragi. Kotlař je govoril nad 10 ur. Ob 12 in 3/4 uri polnoči je še govoril. — Socialni demokrati so hoteli okoli 10. ure demonstrirati pred zbornico, pa jih je policija razgnala.

Parlamentarni položaj.

Obstrukcija se torej nadaljuje. Tako je sklenila včeraj parlamentarna komisija „Slovanske Jednote“. Odbila je z 10 proti 6 glasovi ponudbo vlade in njenih strank glede rekonstrukcije ministerstva. Posledica tega sklepa je bila, da so češki agrarci takoj položili na mizo zborničnega predsedstva 37 nujnih predlogov. Sklep „Slovanske Jednote“ je povzročil med vladnimi strankami veliko gibanje in zbornični predsednik dr. Pattař je takoj sklical voditelje nemških strank in dr. Glabinskega h konferenci, katere so se udeležili tudi ministri. Dr. Glabinski je zastopal mnenje, da sklep „Slovanske Jednote“ morda ni zadnja beseda. Dejal je naj se pusti zbornico še zborovati dalje in naj se nadaljuje pogajanja. Konečno so vladne stranke sklenile vsprejeti boj z obstrukcijo. Izrekle so se namreč za permanentna seja državnega zbora. Prišli so namreč včeraj popoldne k ministerskemu predsedniku načelniki strank, zastopanih v nemško narodni zvezi, nadalje načelniki socialno-demokratske zveze, poljskega kluba, krščanskih socialcev in Unio Latine in so sporazumno izjavili, da soglašajo z načrtom, naj se sedaj v odvrnitev slovanske obstrukcije uvede trajno sejo, ki naj traja do zvršetka obstrukcije, oziroma do 31. t. m. Gotovo je pa že danes, da tudi na ta način obstrukcija ne bo premagana in konec vsega tega bo to, ako ne pride vmes kaj izvanrednega, da bode državni zbor zaključen ter da se izpolni Bienertova in odločujočih krogov vroča želja, namreč da bode začel peti § 14 in da bode imela naša vlada proste roke napram ogrskim zahtevam. Verjetno je tudi, da bode državni zbor že v najkrajšem času razpuščen.

Madžarska bosenska oderuška banka onemogočena.

Iz Sarajeva poroča „Bosenska korespondenca“, da prihodnji bosanski deželni zbor odkloni odkup kmetov po „Bosenski agrarni banki“.

Naši volilci menda niso na glavo padli, da bodo volili liberalnega učitelja Vrtovca! Liberalci cele Slovenije so po tleh! Ljudstvo jih je zavrglo! Doli z njimi!

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“:

P. n. gg. Anton Bratina, vikar v Kostanjevici 20 K (toliko tudi za Alojzijevišče), v nabiralnikih: gostilna g. Josipa Gorjanc K 1-40, v gostilni g. Antona Lasič 50 v, gostilna „Pri Zvezdi“ 90 v, v krčmi g. Marije Birsa 40 v, Ivan Lenardič Kojško 2 K, Josip Budau, Gorjansko 20 v, Černigoj Štefan, Lokavec 50 v, Albert Tušar, trgovec 1 K, Josip Kogoj, Podtravna 1 K, Frančišek Pregelj, Renče 1 K, Ivan Malič, Dol. Vrtojba 20 v, Ivan Uršič, Idersko 1 K, Andrej Kos, Bača K 1-50, Jakob Grill, pekovski mojster 1 K, Alojzija Reja, krčmarica 1 K, Edvard Štrekelj, vikar 3 K, Ivan Ukmar, Ponikve 1 K, Edvard Pavlin, trgovec Gorica 1 K, Viktor Toffoli, trgovec 1 K, Frančišek Paljevec, Podsobotin 30 vin.

Bog poplašaj stotero! Vse v boljšo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vlado Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.!

Domače in razne vesti.

Cenjenim naročnikom. — Prosimo vse cenjene naročnike, naj blagovolé takoj poravnati naročnino. V ta namen prilagamo poštno položnico. Nekateri dolgujejo za več let. Tem pošljamo poštno položnico že drugič. Ako ne storijo svoje dolžnosti, jim ne bomo več pošiljali lista. Cena lista je tako nizka, da komaj pokrivamo stroške v tiskarni. Ker se bliža konec leta, prosimo vse naše poverjenike, naj poskrbijo, da bodo vsi naročnino plačali.

Upravništvo „Primorskega Lista“.

Zaupnike prosimo prav uljudno, da nam nedeljski vspeli volitev blagovole sporočiti **brzojavnim potom** tako, da nam bo mogoče uže v nedeljo konstatirati konačni vspeli.

Volilci, pozor! — V občinah, kjer imajo večino nasprotniki, zahtevajte od volilnega komisarja, da sprejme ljudi naše stranke v volilno komisijo. Po volitvi shranite izkaznice za morebitno ožjo volitev. Glasovnic ne kažite na sprotni agitatorjem; pri zadnjih volitvah so zamenjavali nasprotniki našim volilcem glasovnice.

Volilci, obračunite s svojimi sramotilci! — Ko so bili v preteklem oktobru liberalni kandidati propadli v splošni kuriji, je „Soča“ sramotila posebno nekatere občine tolminskega okrajnega glavarstva in pa Kraševce.

Volilce iz občin Cerkno, Grahovo, Sv. Lucija, Tolmin, Libušnje in Drežnica je zmerjala z **backl (blékl)**, „ki so od sveta ločeni v svojih zaplankanih kotih,

kamor morejo priti le koze in dobro plačani kozji pastirji iz farovžev“. Trdila je, da so ti ljudje tako **nevedni**, da niti ne vedo, kaj je to deželni zbor. Tako je pred svetom zasramovala „Soča“ te občine, kjer so „bistre vode in bistre glave“, kjer je tekla zibelka najslavnejšim goriškim rojakom. Imenujmo le zgodovinarja S. Rutarja iz Krna, pesnika S. Gregorčiča z Vrsnega in svetovno znanega matematika Močnika iz Cerknega.

Še grše kakor te tolminske občine je „Soča“ zmerjala Kraševce, ko so bili pustili na cedilu kandidata Al. Štrekelja. O Kraševcih je pisala: „Ljudstvo, ki je tako **filkfakovsko**, ne zasluži, da se njegovi najboljši sinovi žrtvujejo zanj... Pravi, resnični, celi možje morajo z žalostjo zbežati od takega **pokvarjenega ljudstva**“.

Te nesramnosti si je „Soča“ dovolila, ker je mislila, da ó let ne bo več potrebovala volilcev. A prišlo je drugače. Vsled prerane smrti poslanca Jeriča imamo prihodnjo nedeljo zopet volitev in s tem je dana prilika, da žaljeni volilci korenito obračunijo s „Sočo“ in z njenim kandidatom.

Kraško ljudstvo in tolminske občine ne bodo že zaradi tega glasovala za liberalnega kandidata Vrtovca, ker jim ga priporoča njih sramotilka — „Soča“.

„Soča“ vedno piše, da se po farovžih trosi krones za volitve. Pesek v oči! Svoje stranke pa, ki trosi desetake in stotake kron, ne vidi?! Zakaj to? da bi od svoje stranke odvrnila in na klerikalno zvrnila. Stara pesem: primi ga, primi ga! ciapa il ladro! vpije najbolj tat, ki je vkradel.

Ne rečemo, da se je tu in tam po volitvah kaj pilo in jedlo, ali niti desetine se ni potrosilo tega, kar so potrosili liberalci in agrarci v svoje namene. Tu se izda strašanskega denara.

Volitveni švindol. — Tak naslov zasluži liberalni volilni oklic v „Soči“ za tolminskega Vrtovca. Kdo pa je ta večni liberalni kandidat Vrtovec! „Soča“ sama pravi, da je tržan in trgovec. Dobro! Kateri stan pa daje ogromno večino volilcev v splošni kuriji? Menda kmečki in delavski. Kako se more torej tem kmečkim volilcem priporočiti in usiljevati tržana in trgovca za poslanca? Ali ni to že višek nesramne predrznosti in žalitve kmečkih volilcev? Ali ni to toliko, kot da bi se reklo: Ti kmet si butec, si tepec, si osel, iz tvoje srede ni najti poslanca, zato ukloni tilnik pred gosposko frakarijo in voli si za poslanca frakarja-tržana! Vprašamo: Ali morejo kmečki volilci voliti takega kandidata, če imajo le še kaj spoštovanja do sebe? Ne in ne! To ve prav dobro tudi Gabršček, zato ne nameruje v Vrtovčevo kandidaturu drugega nego grdo zafrkacijo našega kmečkega ljudstva. In to iz maščevanja, ker obupan vidi, da ne najde v celi svoji stranki kmeta, ki bi hotel

liberalno kandidaturo sprejeti. Prav gotovo je, da je tega prosil Štrekelja, ki zna komandujočemu Andreju najbolj vleči po dlaki in plesati po njega taktu, ali Štrekelj mu je gotovo rekel: Glej, prijatelj! Jaz sem že sit tega vednega propadanja, kakor so mi je prinesle letošnje volitve. Ali me hočeš še z eno sramoto obdariti, kateri Tvoj kandidat prav gotovo ne uide zdaj, ko so nam odpadla agrarna pleča? Ne, ne, je že dovolj blamaž. Idi dalje! In fabrikant liberalnih kandidatov je šel trkat v Tolmin, v rezidenco vstrajnega usiljivca za poslanstvo. To kisló vandranje s Krasa v Tolmin prikrieva Gabršček v oklicu s stavkom: „Z dežele nam prihajajo za-trdila, da je naša stranka izbrala srečno kandidata, ki tiče kakor nalašč v splošno kurijo.“ Ha, ha, ha!

Somišljeniki kmetje in delavci! Kaj naj Vam rečemo o Vrtovcu? Da nima niti ene lastnosti, ki bi ga priporočala za poslanca. Nesposobnosti pa vse polno. Naj imenujemo le eno, ki ga prikuplja Gabršček, ker je izrezana po tega (Gab.) temperamentu. Vrtovec je trdoglavi mož in vrhu tega še neroden. Komaj je prišel iz Kopra v Brda za učitelja, se je že nerodno zaletel v tedanji „Soči“ v šolske učne načrte. Nevedni nerodnež je mislil, da so učni načrti zakon, ki se mora **dobesedno** zvrševati. Ta nerodnost ga je najbrže spravila iz Brd v Istro. In tak mož je ostal. Ali nimamo dovolj že enega (Gab.) v dež. zbornici? Če bi bil Vrtovec izvoljen, potem bi šele videli, kaj zmoreda Andrej I. in II.! No potem bi lahko dali na prodaj one belokrite hiše na Šempeterski cesti! —

Zatorej, kmetje volilci! Proč z Vrtovcem! Živel naš bodoči poslanec, Vaš tovariš kmet Zlobec!

„Soča“ — pravi, da je kandidat A. Vrtovec znan pristaš narodno-napredne, oziroma Gabrščekove liberalne stranke. To radi verujemo. Saj je A. Vrtovec tudi letos brzojavno čestital svojemu političnemu glavarju Gabrščku na zmagi v trgih. Zato ni nič čudnega, da se je celo Al. Štrekelj umaknil vpokojenemu učitelju in trgovcu A. Vrtovcu, čeravno je „Soča“ dozda vedno hvalisala A. Štrekelja kot najboljšega ljudskega zastopnika. In zdaj donijo po „Soči“ slavospevi namesto Štrekelju — kandidatu Vrtovcu. A s tem pretiranim hvalisanjem možu le škodujejo! Le poglejmo! „Vrtovec je agilen, čvrst mož“, pravi „Soča“. Mi pa vprašamo: Če je g. V. agilen in čvrst mož, zakaj pa je zapustil razmeroma še mlad učiteljsko službo in uživa pokojnino?

„Soča“ pravi tudi, da je A. Vrtovec pokazal kot član tolminskega okrajnega šolskega sveta svojo skrb za kmeta.

Ta je pa lepa!

Tolminski okrajni šolski svet ima okoli 400 tisoč kron dolga in kmetje v tolminskem okrajnem glavarstvu plačujejo na vsako krono zemljiškega davka še eno krono okrajnemu šolskemu svetu v Tolminu za vzdrževanje ljudskih šol. Dovolj o tem kandidatu! Na vrabce se ne strelja s topovi!

Župan Vran — števní kandidat. — „Kmečki Glas“ 4. novembra t. l. je pisal po dokončanih deželnozborskih volitvah takole: „Organizirajmo torej kmeta po vzorcu socialne demokracije v okrajnih ali krajnih zvezah, da postanemo stranka, ki ne išče ob volitvah še nekaj let nič za se, temveč, **da postavlja le števne kandidate**“.

Potemtakem je župan Vran le števni kandidat in agrarci niti nočejo, da bi bil izvoljen za poslanca. Ta želja se jim bo v nedeljo tudi izpolnila, posebno, ker je „Kmečki Glas“ v isti številki pisal ter sam priznal, „da je kmečka stranka že precej dis-

kretrirana“. Kateri pameten človek naj bi volil kandidata, katerega je postavila „diskreditirana“ stranka!!

V Dutovlje sta morala iti obdržavat shod mlada napredna dohtarja Puc in Podgornik minulo nedeljo. Tako je ukazal komandant naprednjakov. Preveč dobro se na shodu jima nóg dilo, kajti agrarci so nekaj mešali in celo agrarni kandidat Vran je priletel na shod, da bi pobijal napredna koncipijenta in sebe usiljeval za poslanca. Pravijo, da je imel Vran več pristašev na shodu kot napredna koncipijenta. Zato tudi ni pustil Puc, da bi se volilo predsedstvo shodu, ker je videl nevarnost, da bi najbrže ne prišel niti do besede. Puc je govoril in govoril, odgovarjal pa mu je Vran in drugi. Konečno ker ni bil Puc več kos agrarnim zabavljicam, mu je priskočil na pomoč koncipijent Podgornik, ki se je pa vspel do gorostasne trditve, da narodno-napredna stranka ima previdno zasnovano gospodarsko delovanje v zadrugah, ki so se ustanovile in se še ustanove. — Če ni nikoli dr. Podgornik povedal kake „resnične“, jo je na shodu v Dutovljah! Bravo dohtar! Vredni ste, da se Vas postavi na čelo tem naprednim „previdno zasnovanim“ zadrugam. Ako bi tirjali navzoči od Podgornika, naj navede tiste, previdno zasnovane napredne zadruge, ki so za našega kmeta uže mnogo dobrega napravile in sicer: da mu posojujejo denar po 5%, da mu preskrbujejo po ceni kmetijske potrebščine, umetna gnojila, modro galico, kolonijalno blago, sladkor, olje, sol, poper itd., bi najbrže mladi dohtar zijal z odprtimi ustmi. Tako farbanje pa je res preočitno. Slepec je zgrabi z roko! No, mladi inteligent si je mislil: Naj drži, kar more! Saj sam ne verujem, kar sem izbleknil. — Konec tega komedijaškega shoda je bil, da niso bili ne agrarci ne liberalci z njim zadovoljni. Seveda, ako bi odločevali le Dutovci, bi mogoče bilo kaj nade za agrarce ali liberalce. Teh je pa premalo. Zraven tega pa so priredili shod v ravno tisti občini, v kateri naši stranki nimajo kaj uzeti. Mogoče pa je, da so se s tem komedijaškim shodom marsikateremu Dutovcu oči odprle in da obrne hrbet agrarcem in liberalcem, ki oboji slepijo ljudstvo s praznimi obljubami! Zlobec, njih sosedi, naj bo poslanec, ki pozna njih potrebe. Kesali se ne bodo!

Liberalce ali agrarce — ona kló-basa. To vedno trdimo! Dr. Puc je na nedeljskem shodu v Dutovljah snubil agrarce ter jih pozival, naj se spet vrnejo v liberalno stranko, iz katere so izstopili. Da so ostali tudi kot novo-pečeni agrarci liberalni, menda ni treba posebej povdarjati. Hočejo biti liberalci preko glav Gabrščekov, Pucov in Podgornikov. Saj to mi vedno trdimo. V slučaju ožje volitve jih bomo videli v bratskem objemu ter si bodo kadili eden drugemu. Skušnje imamo. Agrarci so liberalci in kot taki nasprotniki kmetov posestnikov. Tomajski Vran je liberalce. Bil je vedno proti nam. Mož bi rad kaj veljal. Če ima kaj srca za ljudstvo, naj se doma v svojem županstvu zgane. Samo zabavljanje ga je! Liberalci so vsi enaki! Delati nič, toliko bolj pa kričati in ljudi hujskati. Liberalce ali agrarce, kar je vseeno, ne sme dobiti zaslombe pri našem ljudstvu. Njegova parola je: Nič delati, le zabavljati in hujskati. Preč s takimi troti!

Tomajski Vran ima zaslugo, da je ustanovil župansko zvezo za Kras. Tako ga priporoča „Glas“ za poslanca. Koliko je ta županska zveza koristila Kraševcem, o tem ne ve zgodovina ničesar povedati kakor to, da tej zvezi stoji na čelu tomajski Vran in bi najbrže vse skupaj pustil, da ni bil izvoljen predsednikom iste. Kake velikanske važnosti za Kras je ta zveza je razvidno tudi iz tega, da ni prišlo na prvo zbo-

Ne volite tomajskega Vrana! Vran je kandidat tiste stranke, ki vse obljublja, nič pa ne naredi! Izkušnja to kaže! Kakoršni možje, taka stranka! Zabavljačem hrbet obrnimo!

rovanje niti toliko županov in podžupanov, da bi bili sklepni. Slaba reklama za kandidata!

Agrarci naredijo najlepši mir, da pojdejo volit našega (liberalnega) kandidata. Tako čitamo v torkovi „Soči“. Nam je vseeno, naj volijo tega ali onega. Vsekako značilno je, kako „Soča“ moleduje pri agrarnih liberalcih, ona „Soča“, ki je tako ponosno pisala, da je za njo skoro cela dežela, a vidi sedaj, da so za njo le še ostanki, ki jih meče na cesto naša in agrarno-liberalna stranka.

Klerikalci pojdejo vsi volit — vpije „Soča“. Da bi bilo res! O agrarcih pa molči Mari ne pojdejo tudi agrarci vsi na volišče? Seveda pojdejo. Zakaj ne vpije „Soča“, da pojdejo tudi vsi agrarci na volišče? Zato, ker ji je končno vseeno, naj zmaga Vran ali Vrtovec. Potem pa bode pisala: „Dovolj je, da je zmagal protiklerikalni kandidat“. Potem se z Gabrščekom že dobiva v deželni zbor. Kako lepo vas slikamo, kaj ne, liberalno-agrarni bratci!

Duhovske spremembe. — Preč. g. Anton Pahor, vikar v Sovodnjah, je stopil v stalni pokoj. Na njegovo mesto je imenovan preč. g. Frančišek Lavrenčič, do sedaj prefekt v malem semenišču.

Iz politične službe. — Tržaški namestnik je pooblaščen od ministra za notranje reči imenoval namestništvenega tajnika barona Baum pl. Appelshofen voditeljem okrajnega glavarstva v Tolminu, nadalje je premestil in sicer: namestništvenega konceptista Maksimilijana Wrischer k okrajnemu glavarstvu v Voloskem, namestništvenega konceptista dr. Alojzija Strasser k okrajnemu glavarstvu v Poreču, namestništvenega konceptista Artura pl. Seiller v Pulju in namestništvenega konceptnega praktikanta Beno pl. Grabmayr k okrajnemu glavarstvu v Gorici.

Povišanje. — V VII. činovni razred sta povzdignjena glavni učitelj na tukajšnjem ženskem učiteljskišču, g. Josip Fistravec, in tukajšnji okrajni šolski nadzornik, g. Frančišek Finžger.

Izgubljeni denar. — Nekdo je izgubil dne 1. t. m. na potu iz Pevnice do ulice Sv. Klara v Gorici 280 K. Pošteni najditelj naj prinese ta denar v naše uredništvo, kjer bo dobil svoje plačilo.

H katoličanstvu je prestopil zgodovinar protestant dr. v. Ruville, profesor na univerzi v Halle. V nekoliko dneh izide njegova knjiga „Zurück zur heiligen Kirche“, v kateri bo pisal, kako je spoznal resničnost katoličanstva. Gnjile veje odpadajo, zato pa poganjajo nove zdrave mladike.

Blagajna v Lloydovem uradu navrtana. — V nedeljo so neznani lopovi v Trstu navrtali blagajno v Lloydovem uradu za odhode in prihode. Tatovi so pa odšli s praznimi rokami, ker jih je

najbrže nekdo preplašil. Pustili so vse orodje na licu mesta.

Benetke v nevarnosti. — Listi poročajo, da kažejo nekatere palače v Benetkah velike razpokline in da so v nevarnosti, da se podero in to zaradi tega, ker so zaradi velikega trgovskega prometa morali poglobiti kanal sv. Marka.

Nova postaja torpedovk. — Naša vojna mornarica ustanovi novo torpedno postajo v kotorskem zalivu. Do sedaj so bile torpedne postaje v Trstu, v Pulju, Lošinju, Zadru in Šibeniku.

Mestne novice.

O svobodomiseltvu bo prihodnje sredo 22. t. m. ob 8. h zvečer predaval v „Centralu“ Fr. Kremžar. Vstop prost.

400 let stara božična pesem se bode pela pri veselici „Slovenskega sirotišča“ v Gorici na sv. Štefana praznik. Vredno je, da jo pridejo poslušati vsi tisti, ki se zanimajo za staro cerkveno glasbo. Pa tudi iz ozira na ostali program veselice bo vredno obiskati ta dan „Centralovo“ dvorano. Delajo se za to veselico velike priprave. Po vstopnicah se uže poprašuje. Zanimivi vsopred objavimo prihodnji teden.

Himen. Včeraj se je poročil v cerkvi M. B. Imakulate g. dr. Jos. Pavlin, gimnazijski učitelj v Gorici, z dražestno gospico Pavlo Furlanijevo iz Gorice. Mlademu simpatičnemu paru naše iskrene čestitke! Bilo srečno!

Za Miklavža v S. E. S. Z. so že darovali: tvrdka Anderwald peciva, Bauman peciva, pek Bratuž peciva, gospa Jernay nekaj jabolok. Najiskrenejša zahvala!

Iz goriške okolice.

g Božičnica v Podgori. — Na pomoč! — Dne 2. jan. 1910 se napravi v Podgori božičnica z veselico, katere spored objavimo pravočasno. Na to opozarjamo slovensko občinstvo v Podgori, Gorici in okolici že danes, ter trkamo tudi že danes na rodoljubna slovenska srca, da priskočijo na pomoč slovenski deci v Podgori, ki je tukaj ob meji tako hudó izpostavljena laškemu navalu. O priliki te božičnice se misli namreč obdariti otroke ubožnejših slovenskih starišev, katere skuša laška stranka ravno z darovi omamiti in pridobiti, da bi ji izročila svoje slovenske otroke v laške šole, in je s tem, žal, tega in onega tudi že preslepila. Revščina je pač dostikrat tudi izdajalka. — Podgora je v narodnem oziru prevažna slovenska postojanka, da bi slovenski rodoljubi ne storili do nje svoje narodne dolžnosti. S potujčenjem Podgore bi bil razbit slovenski obroč, ki obdaja Gorico, ki se vedno lepše razvija in raste kot naša slovenska metropola. Zato naj Slovenci

trajno obračajo svojo pozornost na Podgoro, in naj ji po svojih močeh naklanjajo svojo podporo. Zlasti mladini, ki je naša prihodnost, je treba v tem oziru priskočiti na pomoč in jo ohraniti slovenskemu jeziku. Zato prosimo vse slovenske rodoljube, da se te naše mladine ob nje božičnici spomnijo z raznimi darovi: s kosmi blaga za obleke, čevlji, klobuki, denarnimi prispevki, pa tudi s kolači, sadjem in jestvinam iz male otroke. Vsi blagohotni prispevki in darovi naj se blagovolijo poslati najkasneje do novega leta na naslov: Ciril Vuga, kurat v Podgori.

g Št. Andrež. — Zabavni večer v Št. Andrežu se je izvršil prav lepo. Kljub slabemu vremenu je vendar bila dvorana gosp. Petra Lutman polna občinstva. Na odru smo videli dolgo vrsto „Orlov“-telovadcev. Najprej so telovadili na drogu. Čudili smo se, ko smo videli tako lep napredek v razmeroma tako kratkem času. Čast „Orlom“! Mladi naraščaj je lepo telovadil. Naš „Orel“ se ponasa z vrlim načelnikom, ki žrtvuje mnogo, da izvežba svoje telovadce. Hvala mu! Skupina na drogu je bila krasna, enako telovadba na bradlji. Le tako naprej, vrli „Orli“, kar bo v čast Vam in Vaši občini! Ko drugič nastopite, upam, da bom videl spet lep napredek! — Po telovadbi je bilo skiopitiško predavanje o Benetkah in o Rimu, katero je obdrževal g. dr. K. Capuder. Predavanje je bilo lepo. — Na skorajšnje enako svidenje kliče

udeležnik.

g Iz Rupe. — Mi Rupenci damo le redko kedaj glas od sebe, dasi smo hvala Bogu tudi mi še živi in se gibljemo. — V nedeljo, dne 13. t. m., smo imeli predavanje. Predaval je odposlanec G. Z. iz Gorice g. Premrou o združništvu. Govornik nam je lepo pojasnil potrebo in korist zadrug z gospodarsko-socialnega stališča. Gospodu predavatelju se toplotno zahvaljujemo za trud! Nazdar!

g Tri mlilci hkratu v oni hiši. V Sovodnjah je v nedeljo porodila mlada gospodinja Devetak, stara šele 34 let, dva dečka. V torek pa sta umrla oba otroka in mati. Pač hud udarec za moža udovca z dvema nedorastlima otrokoma.

Iz ajdovskega okraja.

a Iz Rihberga. Kmetje rihberški! Komaj en mesec je od tega, ko nas je dopisnik liberalne „Soče“ in „Primorca“ sramotil pred celim svetom, da smo mi „sodrga, ki nima nič krščanskega na sebi in da smo brez časti“. Po celi deželi in izven dežele je šlo to grdo in predrzno sramotenje, povsod so brali, da nimamo nič krščanskega na sebi in da smo brez časti. Ali nam more kdo vreči v obraz večje razžaljenje kot je to? Človek, kateri na tako razžaljenje molči, ga zasluži. Mi pa smo tega dopisnika imenovali ta tu naše časti in obrekovalca našega poštenja in smo rekli, da zasluži, da bi ga z bičem naklestili. Ali nimamo prav? Kmetje, ali se bomo pustili tako grdo sramotiti mi, ki smo tukaj rojeni in tukaj krščeni, od človeka, ki nikoli ne gre v cerkev? Cel teden moramo trdo delati na zemlji, katero smo podedovali od svojih krščanskih starišev in katero bomo pošteno pustili tudi svojim otrokom, cel teden tudi pošteno in krščansko živimo, kolikor nam naše človeške slabosti dopuščajo, vsako nedeljo in praznik pa če le moremo gremo v cerkev, da storimo svojo krščansko dolžnost in da se priporočimo Bogu. Tako so delali naši stariši, tako delamo mi in tako učimo tudi svoje otroke. Zdaj pa pride človek, ki ga ni nikoli v cerkev in kateri je prvi

liberalec z dušo in telesom, in nas zmerja in sramoti, da smo „sodrga“, da nimamo nič krščanskega na sebi in da smo brez časti! Ta tat naše časti in obrekovalca našega poštenja pa se še ponasa, da je večina občinarjev na njegovi strani in njegovega mišljenja, ker so pri zadnjih volitvah v splošni skupini v naši občini zmagali liberalci. Pošteni rihberški kmetje, to ne sme več biti! V nedeljo pokažimo vsi, da se ne pustimo strahovati in komandirati od človeka, ki nas tako grdo sramoti. Vsi oddajmo na volišču glasovnice, na katerih stoji zapisan kandidat naše katoliške slovenske ljudske stranke, Franc Zlobec. Tovariši, tako storimo vsi, da ostane tat naše časti in obrekovalca našega poštenja z dolgim nosom. Potem ostane tudi pri občinskih volitvah še z daljšim nosom. Kmetje, pokažimo, da nismo sodrga, ki nima nič krščanskega na sebi, in da nismo brez časti, kakor nas blati ta tat naše časti in našega poštenja!

Pristaši S. L. S.

a Iz Sela na Vipavskem. (Že zopet volitev!) — Dopolnilna volitev v deželni zbor vsled smrti pokojnega Jeriča, je pred durmi. Že se nam bliža dan, ko nas bo dolžnost klicala na volišče, da si izvolimo poslanca, kateri bo vreden naslednik našega ljubljenega, nepozabnega Alojzija Jeriča.

Marsikateri poreče: „Že zopet te volitve! Saj človek se mora naveličati teh vednih volitev. Posebno pa še v našem županstvu, ker so nam dale minulo leto toliko opraviti občinske volitve, ker prejšnjemu županu nikakor nismo mogli dati razumeti, da mora z županskega stola. Slednjič je seveda obveljala naša!“

Toda pustimo to! Teh volitev je preveč! Čas bi bil, da bi enkrat nehale! Če kateri to pravi, smo mi tudi, ki to potrdimo. — Toda kaj moremo za to, ako je Bog tako hotel ter ni pustil, da bi bil Jerič stopil kot poslanec v deželni zbor. Božja previdnost je velika, in o tej ne smemo prav nič dvomiti. Sedaj imamo sveto dolžnost, da mu izvolimo vrednega naslednika, da izvolimo moža, kateri bo kolikor mogoče podoben našemu ljubljenu Jeriču, da izvolimo moža, kateri bo imel potrebne zmožnosti zastopati naše koristi v deželni zbor. In tak mož je brezdvomno **Franc Zlobec, župan v Ponikvah pri Avberju.**

Prijetno nas je dirnila vest, da je vodstvo Slov. ljud. Stranke upoštevalo naše želje ter proglasilo za kandidata moža, katerega smo si želeli. On je gotovo vreden naslednik pok. Jeriča. V tem nam pritrdijo vsi Kraševci, tudi naši politični nasprotniki. Jasno so pokazali s tem, da so ga pri zadnji ožji volitvi v kraških kmečkih občinah volili skoro brezizjemno liberalci in agrarci. On bo gotovo deloval za nas, za svoje trpeče sobrate, ker je mož iz ljudstva, ker je tudi sam kmet, ki vé najbolje, kje kmeta čevlji žuli, ker žuli tudi njega samega.

Kaj mi da bi volili kakega komodnega upokojenega učitelja, kakoršnega nam nudi Gabršček? Bog nas varuj tega! Saj nismo še z glavo v mehu! O, ne, ne, Drejc nas ne boš premočil, da bi mi volili Tvojega kandidata! O Vrtovcu iz Tolmina smo uže mnogo čuli, toda nič takega, kar bi ga priporočalo, da bi mu mogli izročiti svoje zaupanje, ter ga poslati v deželni zbor. Mi ga ne bomo volili, pač pa bomo poskrbeli, da ostane g. Vrtovec le kandidat.

Kaj pa nam je storiti, da onemogočimo Vrtovečovo izvolitev? I kaj drugega, kakor da gremo dne 19. t. m. vsi voliti našega Zlobca ter da v to prigovarjamo tudi svojim sosedom, sorodnikom in znancem. Torej agitirati moramo od moža do moža. Ako

„Eden za mnoge“.

Svobodno misli.

III.

„O soc. demokratih in liberalcih piše — A. P. —, da butajo v skalo sv. Petra... toda ravno oni izvršujejo Kristusov nauk o ljubezni, ki se glasi: Enakost, bratstvo in svoboda!“ Tako misli svobodno „Eden za mnoge“. S tem pa je res dokazal, da je ali silno neveden, ali jako zloben, ali pa oboje hkratu. Samo tri dogodbe iz zgodovine naj dokažejo svobodnjaški „nauk o ljubezni!“

1. V francoski revoluciji se imeli prvo besedo svobodnjaki: Kakó so ti izvrševali nauk o „enakosti, bratstvu in svobodi“?

Dne 2. in 3. sept. 1792 je bilo samo v Parizu — središču svobode — na nečloveški način umorjenih 440 duhonikov. V Nantu so vezali nage fante in naga dekleta v pare in jih potapljali... Neke deklica je zapela pesen: zato je bila obglavljena z materjo vred. Tedaj je rekla neka žena svojemu otroku: „Glej, dete, ta je nedolžna, kakor ti!“ — za te besede je mati zgubila življenje. Od 10. marca do 10. jun. 1793 so umorili samo v Parizu 1269 oseb. V naslednjih šestih tednih so v Parizu še 1400 osebam odsekali glave. Tudi vse nune iz samostana Montmartre so obglavili: nune so pele svojo himno, dokler ni z smrtjo zadnje nune ulihnil zadnji glas. Po mestu pa so drobili umetne spomenike, ropali, skrunili — kar jim je prišlo v pest.

In ti banditi niso bili navadni, ampak omikani ljudje, ki so se učili na najvišjih šolah: dokaz, kam pride človek brez vere! Tako se namreč godi tam, kjer „svobodomisleci trgajo ljudem vero iz srca“ in ne, kjer se izpolnjuje Kristusov nauk o ljubezni. Zapomnite si to, gospod „Eden za mnoge!“

2. Leta 1848 je bila revolucija v Rimu; pregnali so Pija IX. iz Rima. Prvi agitator te revolucije je bil prevoznik Angel Brunetti; v službi proticerkvenih družb je ta mož jako spretno izvrševal „nauk o ljubezni“.

Ko je triumvirat (24. feb. 1849) izdal povelje, naj se vsi nepotrebni zvonovi vzamejo iz zvonikov, prodiral je A. Brunetti s svojimi tovariši od cerkve do cerkve, plezal v stolpe, razbijal zvonove, pa metal kos za kosom na ulico. Več dni so delali svobodomiselnim kovači; zlasti po nunskih stolpih so se obnašali divje, strašili obenem nune in jih dražili z grdo podlostjo.

Pa šli so še dalje in napovedali — boj spovednicam! V cerkvi sv. Lovrenca je bil ravno blagoslov. Tolpa pridrvi v cerkev, največji klafači med njimi zasedejo spovednice, pred nje pokleknejo pa javne vlačuge. Prično se divje podli prizori. Ko se druhal nasiti teh prizorov, začne razbijati spovednice na kose, kose pa vlačiti na ulico, kjer jih zažgo.

Visek „ljubezni“ rimskih svobodnjakov pa je bilo živinsko onečaščenje sv. Reš. Telesa. Pljuvali so v sv. hostije, sekali jih s sabljami in med krmo pomešane metali jih konjem: „liberalci pa še zdaj govorijo, kako svobodnoželjno je bila tačas rimsko ljudstvo!“

3. Še nekaj o svobodnjaški „ljubezni“, ki se je pokazala letos — v Barceloni! Tam so iz zgolj „ljubezni“ ranili 241 ljudij, 47 pa jih umorili. Ko je bil glavni krivec Ferrer od pravice obsojen in ustreljen, pa so vsi svobodomisleci zagnali krič, češ. Ferrer je mučenik! In vendar je 48 prič bilo proti Ferreru, nobene priče pa ni mogel Ferrer navesti za svojo nedolžnost. Kako tudi? Ferrer — junak svobodomislicev — je učil:

„Korakajte čez nesramno meščanstvo! Predno je dozidano, naj se vse podere, vse do tál!“

„Naš program je, da se razpusti uradništvo, zapleni bančno imetje in premoženje vseh civilnih uradnikov.“

„V bodoči veliki revoluciji moramo srednji stan in imetje uničiti; vse in posamno razdjati — dokler ne bomo na čistem!“

Lepi nauki o „enakosti, bratstvu in svobodi“, kaj ne? Kaj si bo mislil „Eden za mnoge“ — če kdaj postane uradnik — pa pride kak Ferrer in mu upihne življenja luč? In naši kmetje — srednji stan — ki drže z liberalci, ali znajo zdaj, kaj jih čaka? „Svobodnjaki hočejo uničiti srednji stan in imetje!“

Pa da bi mi kdo ne očital, češ, „taki pa niso slovenski svobodnjaki“, omeniti hočem le eno „delo“ slov. Ferrerovcev: 1. nov. 1909 so socialdemokrati na „Kunterovnici“ (Tržišč) sneli raz križ Kristusovo podobo ter izvrševali ž njó divjaške orgije (lumparije). Sličen zločin se je malo prej zgodil pri nas na Goriškem.

Če le te drobtinice resničnih dogodkov pregledaš, potem mi povej:

1. Ali so res liberalci in soc. demokrati pravi naprednjaki?

2. Ali res „ravno oni izvršujejo nauk Kristusov o ljubezni“?

3. Ali niso marveč — hlapci satanovi, katerih se je treba bati, ne pa z njimi držati?

Drobtinice.

Halleyov komet. — Znani ravnatelj astronomskega observatorija, Camille Flammarion, je priobčil minule dni v nekem listu zanimiv članek, v katerem se bavi s Halleyevim kometom, čegar rep preti na naši zemlji pokončati človeški rod. — Približuje se namreč z izvanredno hitrostjo. Dne 20. aprila ga bomo videli, po računu Flammariona, kot danico in večernico. Dne 18. maja pa je mogoče, da oplazi rep tega komet našo zemljo in tedaj bi prenehala vsa enerzija in delozmožnost človeškega rodu. Vsakdo bi umrl.

Boj za šolo v Franciji. Zadnja predrzna in nesramna nakana francoske framasonske vlade, ki gre za tem, da iztrga katoličanom najdragocenejšo svetinjo: otroke, ter jih v svojih protiverških šolah preparira za podle prostozidarstvo, ki tako neusmiljeno razjeda mozeg francoskega naroda — ta nakana je končno zbudila še verno ljudstvo k odporu. Na celi črti se dvigajo ljudske množice k slovesnim zborovanjem in protestom ter prisegajo na prapor cerkve, največje dobrótne in zaščitnice Francije. Tako se je nedavno vršil kongres „Katoliške Unije“ za škofijo Mont-de-Marsan, ki je bil sijajno obiskan in ki je vladi poslal sledeče krepko izražene zahteve: „Zahtevamo celo in polno svobodo, ki gre vsakemu Francozu. Katoličani smo, da, a nikdar brezpravni sužnji. Najsvetejša, najnedotakljivejša svoboda vesti. Otroci se morajo vzgajati v smislu njih krstnih obljub. Spoštovanje pred dobrimi nauki, zaničevanje pa slabimi in prepovedanimi knjigami. Čezarizem v politiki je zaničevanja vreden, a neprimerno bolj še čezarizem v šoli. Prisegamo, da se ne bomo nikdar pokorili krivičnim postavam. Boljši je klic bolečin pod nožem, kot pa mutasti molk pod kloroformom.“

Za kratek čas.

Učitelj: „Marica, ali ni tvojemu očetu ime Anton?“ — Marica: „Ó ne, Tone jim je ime!“

Kmet pride k blagajniku, našteje denar in prosi pobotnico. Blagajnik mu

jo nevoljno spiše in vrže pod noge. Kmet jo mirno pobere, pogleda, da je prav, potegne po mizi in pobriše denar potleh rekoč: „Jaz sem pobral pobotnico, vi pa poberte denar“, in odide.

Miha (letoviščniku): „Ali ste, gospod, iz Ljubljane?“ — Letoviščnik: „Ó ne, doma sem v Trstu, v Ljubljano sem hodil le v šolo.“ — Miha: „Ó jej, tako daljavo ste morali vsak dan prehoditi!“

Krojaška zadruga GORICA

P. n.

Povodom pričete jesenske in zimske sezone dovoljujem si Vašemu blagorodju udano naznaniti, da so nam došle že vse zadnje novosti

modnega blaga

kakor volne, flanele, forštajne in razno drugo blago. Dovoljujem si, Vas radi tega prositi, da nas počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljem radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši krasni in najmodernejši izbiri.

Nadejaje se blagohotnega vpoštevanja te prošnje, bilježim odličnim spoštovanjem

Teodor Hribar.

Razpis dražbe.

Razpisuje se dražba stavbe „Duhovskega doma“ v Bukovici. Vsklicna cena 13062 K 55 h.

Načrt, predvarek in stavbeni pogoji so na ogled v tukajšnjem uradu št. 55 ob navadnih uradnih urah.

Rok za vlaganje pravilno kolektivnih, pisemnih ponudeb poteče dne 31. decembra 1909 ob 12. uri dopol.

S ponodbami treba vložiti 10% varščino.

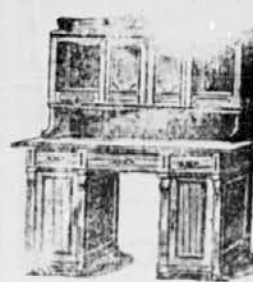
Gospodarski svet v Bukovici, dne 3. decembra 1909.

Anton Žizmond, načelnik.

Odlikovana mizarska delavnica s strojevim obratom

ANT. ČERNIGOJ Gorica Tržaška ul. št. 18.

Zaloga pohištva iz lastne delavnice. Izdeluje cerkvena dela, spovednice, klopi, okvirje, klečalnice itd. Vsakovrstna dela za stavbe.

Loterijske številke.

11. decembra.			
Dunaj	87	34	43 15 3
Gradec	1	12	48 44 54

VIKTOR TOFFOLI

GORICA

Velika zaloga oljkinega olja iz najugodnejših krajev

Jedilno olje po 96 v. liter		
Jedilno fino	K 1.04	Marsiglia K 1.28
istrsko	„ „ 1.12	Bombay „ 1.20
Corfú	„ „ 1.20	Bari „ 1.40
Puglie	„ „ 1.20	Lucca „ 1.60
Jesih vinski		najfinejše „ 2.—
Milo in luči.		

Priporočam čč duhovščini in cerkvenim oskrbništvom.

Edina zaloga oljkinega olja v Gorici, via Teatro 16 in via Seminario 10.

Naznanilo.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel od g. Antona Obidica njegovo staroznano

čevljarsko delavnico

v Semeniški ulici št. 2.

Priporočam se slav. občinstvu za mnogobrojna naročila in zagotavljam točno in dobro postrežbo ter zmerne cene.

Josip Černovic,

čevljarski mojster

Gorica, Semeniška ulica št. 2.

Dr. Ruggero Kürner

zdravnik, kirurg ter bivši asistent na porodniški in ostetriški kliniki v Gradec-u.

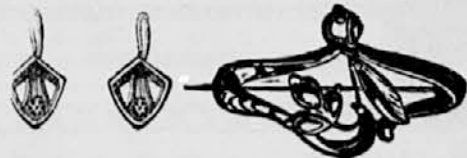
Specijalist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. ure predp. in od 3.—4. ure pop.

Frañ - Josipovo tekališče 6.

urar c. kr. državne zeleznice v GORICI, Gosposka ulica št. 25.

Podpisani priporočam veleč. duhovščini in p. n. slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo izvrstno

delavnico.

Izvršujem točno in pošteno po najnovějšíh vzorcih. Pričakujem obilnega naročila in bilježim

z odličnim spoštovanjem

IVAN ŠULIGOJ,

krojaški mojster

ulica sv. Antona 12, GORICA.

Čevljarska zadruga v Mirnu

naznanja sl. občinstvu, da je odprla prodajalno svojih izdelkov na trgu sv. Antona na vogalu v Rabatišče števil. 1 ter se priporoča za obilno naročbo. --- Ima v zalogi vsakovrstnega obuvala ter sprejema naročila po zmernih cenah.

Peter Cotič,

čevljarski mojster, Gorica, Raštej 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošiljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za čevlje in usnje v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja

Fr. Leban Gorica,

Magistratna ulica števil. 5.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

— Blago se razpošilja franco. —

Svoji k svojim! — Svoji k svojim!

Staroznana narodna trvaka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26.

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylenjskim pivom „PRAZDROJ“ iz sloveče česke „Meččanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovicem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrške države v sodih od 56 l naprej franco goriška postaja. — CENE ZMERNE.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberskega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šilvanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnavala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Odlikovana pekarija

in sladčelnarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

KAM?

v novo slovensko manufakturno trg. vino
IVANČIČ IN KURINČIČ

Gorica nadškofijska ulica števil. 5 (nasproti škofije) Gorica.

Katera priporoča slavnemu občinstvu kakor tudi č. duhovščini svojo bogato zalogo v to stroko spadajočega blaga po najnižjih cenah.

Cene stalne. — Postrežba domača, poštena in točna.

Na željo se pošiljajo v. orol proti vrnitvi, poštnine prosto na dom.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfizevo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvrna steklenica tega olja na ravnomere barve po K 140, bele barve K 2.

Trskino železno jetrno olje. Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem.

S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostne boleži, žlezni stroki, golše, malokrvnost itd.

Cene ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preliše se vedno v mojem kem. laboratorju predno se napolnjuje steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettijeva pijača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Nova slovenska trgovina!

Podpisani priporoča svojo veliko moderno zalogo pravih švicarskih žepnih, stenskih, salonskih in budilnih ur, pravih gramofonov, dalje verižic, prstanov, uhanov, priveskov itd. v zlatu in srebru vse po jako zmernih cenah.

Popravila izvršujejo se točno in ceno.

— Vsaka ura se jamči eno leto. —

Aleksander Ambrožič,

urar in trgovec

v Gorici, Tekališče Jos. Verdi 26.

lastnik prve in največje slovenske svečarne

v Gorici, ulica sv. Antona 7.

Priporoča preč. duhovščini, cerk. oskrbništvom, p. n. slavnemu občinstvu čebelno - voščene sveče zvitke, kadilo, med itd.

POSLUŽUJTE SE
ZNANE IN SOLIDNE TRGOVINE

J. Medved — Gorica

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričeni s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4¹/₂% (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- na vknjižbo po 5¹/₄% (pet in en četrt od sto);
 - menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto.)
- Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.